

„IMÁDKOZZÁL ÉS DOLGOZZÁL !”

NYOM. GRAFIC-RECORD CLUJ-KOLOZSVAR

A FŐPÁSZTOR AJÁNLO SZAVAI.

*Folya mindig vigan életünk,
Jó szerencse járván mivellünk,
Imádkozni mégis kellene
Hozzád, oh szeretet Istene.*

Az imádság olyan, mint a nyiló virágbimbó. Kitarja illatát, színét a fel-séges nap sugarai előtt, mert vágyik fényre, melegre. Az ember szive az imádság-virág bimbója. Vágyik az égi fény, az atyai melegség után. A szív érzése fölfelé emelkedik s az ajak megszólal: Isten, mi atyánk, ki vagy a mennyben, szenteltessék meg a te neved.

Mikor az édesanya összefogja kis gyermeke kezét és szól: imádkozzál édes gyermekem! mikor a bánatos szívű ember így sóhajt: én Istenem ne hagyj el, segélj meg: a szív őszinte imáját mondja el. És az imádkozó szív megérezi és már tudja is, hogy Isten meghallgatja kérését.

Az imádkozó ember Isten gyermeké-

nek érezi magát és még legnagyobb bánatában is megnyugszik, mert az imádság megenyhíti, ha bánatos, meggyógyítja, ha beteg a szív. Aki imádkozni tud, soha sem érzi magát teljesen elhagyottnak, sem szerencsétlennek. Még szegénynek sem érezi magát, mert tudja hogy ő Istené, s Isten az övé, aki gondot visel az övéire.

Ezelőtt tizenhét esztendővel, mikor a nagy háboru legkegyetlenebbül dühöngött, a harctéren levő kedves katonáinknak százával küldöttük szét a kis imádságos könyvet, mert tudtuk, hogy jól fog esni, ha Istenhez imádkoznak. Jó szolgálatot tett nekik s némelyik talán még ma is őrzi kis könyvét.

Most nem dörög az ágyu, nem ropog a srappell, de az élet mégis nagyon nehéz, a bizonytalanságot érezi mindenki. Magunkban nem vagyunk elég erősek megharcolni az élet harcát. Isten segítő erejére van szükségünk. Imádkozni óhajtunk, mert az imádság megnyugtat, bol-

dogit. Jézus is szeretett imádkozni, mert akkor érezte magát legközelebb Istenhez, a jó Atyához.

Oh az ember gyarló, gyenge lény,
Sokszor jár a bűnök ösvenyén,
Imádkozni hogyan kellene . . .
Hozzád, oh kegyelem Istene!*)

Dr. Boros György,
püspök.

*) Unitárius Közlöny I. köt. Irtá Nagy Lajos tandr.

BEVEZETÉS.

Az „Áhitat kis könyve“ címet adtuk az új imakönyvnek. Használóit szeretettel kérjük, fogadják szívesen, használják lelkük épülésére. Ugyanakkor azonban arra is figyelmeztetjük az unitárius imádkozókat, ne tévesszék szem előtt hitünk alapelveit. Ne gondolják, hogy ez imák egyszerű elolvasása már imádkozás. Az „Áhitat kis könyve“ az áhitatra csak előkészít minket, csak felemelkedésre készít, de fekete betűiben, egyszerű szavaiban nem rejt olyan csodaszert, mely az imádkozó egyéni ihletét pótolni tudná.

Bizonyára láttunk már mindannyian felszálló repülőgépet. Mielőtt a levegőbe emelkedhetnék, sokáig kell a földön szaladnia, apró kerekein gördülnie, hogy a felszálláshoz szükséges lendületet elérje. Olyan ez a könyv, mint a kerekek a repülőgépen. A magasba vágyó lélek először itt lent, prózai szavak, egyszerű

gondolatok kerekein gördül, amíg olvassa ezt az imakönyvet. Mindez azonban magában véve még nem cél, hanem csak út, csak eszköz. Célunk mindig az kell, hogy legyen, ami a repülőgépe: elegendő szaladás, megfelelő elolvasás után föl kell lendülnünk a magasba. Lelkünk meg kell, hogy nyerje ez imák olvasása nyomán azt az erőt, azt az ihletet, mely azután önálló imádkozásra segíti.

Ennek az elvnek a szem előtt tartásával készültek ez imádságok s építő hatással csak akkor lesznek, ha ebben az értelemben használja azokat az imádkozó.

Hiveink között városi és falusi, többet, vagy kevesebbet tanult imádkozók vannak. Reméljük, hogy e különböző stílusú imák között mindenki megtalálja a nekivalót.

Az imádságot meghallgató Isten legyen segítségül minden elmélyülő lélek számára!

Sz. I. S.